

GRUP DE REVISTA

Aquí dalt teniu el grup de creadors de la nostra estimada revista. Ens reunim els dimecres a les 11 del matí. I durant una hora aprofitem per treballar continguts i temes d'actualitat i interès.

Vinga animeu-vos a participar d'aquest preciós taller.

Esperem que tinguem una bona lectura i un millor estiu!

Equip de redacció

- Responsable de redacció i disseny: Agnès Vilanova i Bosch
- Residents col·laboradors: Asela, Anna C., Carles A., Carme G., Carme I., Dolors M., Elisa H., Elisa M., Ernesta, Esperança A., Esperança S., Francisca, Xicu D., Josep Bo., Josep Br., Josep J., Mercè B., Mercè M., Montserrat t., Montserrat R, Pilar M., Remedios, Rosa A., Rosa V., Tresa T., Teresa P., Teresa A.
- Personal implicat: direcció, equip social, infermeria, religioses...
- Correcció: la Mònica i la Loli per la seva implicació
- Impressió: la recepció del centre.
- Punt de contacte/ E-mail : educacion.social.tura@irsig.org
- Visita'ns a la web del centre : www.residenciatura.org
- També segueix-nos a twitter (atenció a la gent gran)

Aquesta és una revista trimestral, creada pels mateixos residents del centre, durant el taller de la revista (DIMECRES de 11 A 12H)

El contingut que presenten els col·laboradors està adreçat i dissenyat pensant en el perfil dels nostres residents.

LA VEU DELS AVIS: gratuïta i sense ànim de lucre!

Des de la DIRECCIÓ

La nostra directora vol compartir amb nosaltres un escrit amb la seva posterior reflexió sobre l'amor i la gent gran. Ella l'ha titulat: "EL AMOR QUE NO SE EXPRESA...NO SIRVE PARA NADA". Al ser tant llarg el publicarem en tres fascicles. Aquest és el primer, esperem que us agradi:

Soy Ana.

Tengo 92 años, y desde hace 11 años tengo Alzheimer.

He estado casada, he tenido tres hijos, y he trabajado dentro y fuera de casa. Desde bien jovencita me gustó leer, y tuve la gran suerte de que en casa y en aquellos tiempos mis padres me dejaran estudiar para poder ejercer como maestra durante casi 45 años.

He enseñado a leer a numerosos niños, a contar, a sumar a restar.....y ahora aquí me veis.....mi cabeza... mi mente...no me deja ni recordar el nombre de mis tres hijos.

Todo comenzó un día en casa.....

No sabes cómo ni exactamente cuándo pero...un día te levantas y no recuerdas si desayunaste o no.....y comienzan a decirte y a enfadarse contigo la gente de tu alrededor porque parece que lo hicieras a conciencia....como si tu quisieras olvidarte de hacer aquello que siempre has hecho.

También te enfadas tu con ellos, ya que.....cuesta creer que te esté ocurriendo a ti...por momentos la realidad y la ficción se unen, y dejas de saber que es verdad y que es imaginación....comienzas a perder la noción de la realidad y a vivir en los recuerdos del pasado.....

Sin querer te haces pesada, cansina, ridícula ante los ojos de algunos y penosa y vulnerable a los ojos de otros.

Por momentos intuyes que algo está ocurriendo a tu alrededor pero tu mente traicionera, se encarga de que solo sea por un instante, por un corto instante...luego todo se vuelve de nuevo de color gris...de un intenso color gris...y cada vez va tomando más intensidad ese gris hasta convertirse en un negro profundo.....comparable a estar en un pozo oscuro, con una gran sensación de profundidad y vacío

Atentament

MONTSE VALDAYO

Directora del centre

PASTORAL

La Pastoral de la salut us ofereix una senzilla reflexió per a joves i grans: pels primers perquè puguin acompanyar als seu grans i pels altres perquè puguin envellir amb la dignitat que es mereixen.

Tota la vida ens ensenyen a ser forts. Per això ens resistim a ser dèbils, però hi ha etapes de la vida en què la debilitat hi és present:

- La debilitat física, en què el cos no respon com abans.
- La debilitat sensorial, en què tampoc reaccionen als estímuls com abans.
- La debilitat laboral, en què desapareixen rols que sempre havíem tingut.
- La debilitat existencial, quan la societat no té cabuda per als grans.

En la vellesa sentim que tenim llum, però que no il·luminem com abans. Saber acceptar-se així, en aquest món més dèbil, no resulta fàcil, quan tota la vida hem fet ostentació de la força, la vitalitat, la valentia, i és que a més, la resta ens ha valorat per això.

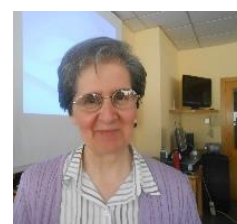
Tot i així, a certa edat la debilitat és una realitat, Tan real com la debilitat d'un nen, amb la diferència que els nens han nascut així i la gent gran necessita una nova forma d'entendre, de sentir, en definitiva una nova forma de fer. Es tracta d'un nou concepte, una nova mentalitat que tots hem d'analitzar, entendre i integrar.

QUAN VEIG A UN RESIDENT QUE VA SER TOTA UNA PERSONALITAT, O UN AUTÈNTIC LLUITADOR PER TIRAR ENDAVANT LA FAMÍLIA, O UN TREBALLADOR TOSSUDAMENT HONRAT...

QUAN VEIG A TOTES AQUESTES PERSONES QUE EN AQUESTS MOMENTS VAN EN CADIRA DE RODES, PORTATS PER UNA TREBALLADORA DEL CENTRE I SE'LS VEU SOMRIENTS, ALEGRES, ANIMATS. ELS ADMIRO, PER LA SEVA VALENTIA I CAPACITAT D'ADAPTACIÓ. ELLS, PER TANT, TAMBÉ TENEN UNA FORTALESA (UN ALTRE TIPUS DE FORTALESA, SEGURAMENT MÉS MENTAL) PROVBLEMENT ACOMPANYADA PER LES SEVES CREENCES. SI US PLAU COMENCEM A CREURE EN POSITIU.

(Text inspirat a partir de Juan Jaúregui Castelo)

Hna Carmen González
Agent pastoral de la salut del centre

NOTICIES

Inici del curs d'Atenció Sociosanitària per a persones dependents en institucions socials

El passat 21 de març van començar les classes del curs d'*Atenció Sociosanitària a persones dependents en institucions socials*, i amb el qual s'obté el certificat de professionalitat.

El curs es realitza a la residència, després d'haver obtingut l'homologació dels espais on es desenvolupa la formació. Les classes són realitzades per una empresa de formació externa amb àmplia trajectòria i experiència en el sector de cursos subvencionats pel SOC. Són cursos totalment gratuïts per a les persones interessades a realitzar-los. Creiem que aquest fet repercutirà positivament en el sector, degut a la dificultat de trobar personal cuidador qualificat a la comarca. Com a centre, a més, tindrem l'oportunitat de disposar de persones en pràctiques.

Després d'un examen i una entrevista de selecció, han pogut iniciar el curs 15 persones, que de dilluns a divendres, en horari de 15h a 20h, rebran les classes teòriques.

Ajudant a formar futurs professionals en el sector.

Escrit dedicat a en Cinto Pagès per la seva jubilació com a voluntari del centre

En Cinto va arribar al nostre centre recomanat per una amiga de la casa. Nosaltres buscàvem un director per a la nostra coral d'avis i *segur que ell no ens diria que no, és tant bona persona!* - va dir l'amiga.

No s'equivocava! Aquest petit gran home, si una cosa té en excés, és la bondat. I ens ho ha demostrat, setmana rere setmana, tardes senceres que ha anat venint per fer-nos cantar, però també per saludar-nos, per fer-la petar o posar-nos al dia.

Com la seva professió demana, la de sastre, ha mostrat molta paciència i gran precisió en l'activitat al centre.

Paciència perquè ha estat incombustible a l'hora d'animar i congregar a la gent. En aquests moments tenim una coral que fa goig de veure, molt multitudinària i amb gent que l'espera, es preocupa i demana per ell; i tot això amb l'ajuda del seu company de cerimònies, en Fulgenci.

I parlem de precisió perquè ha sabut trobar aquelles músiques i cançons que ens agraden, que ens motiven i ens fan moure. Potser perquè ell també té una edat. I per això entén molt bé els de la seva generació.

Sigui com sigui, ens encanten els seus poemes musicats i no volem perdre la seva sensibilitat. Cinto i Montserrat, Montserrat i Cinto, sapigueu que estarem sempre agraïts de tot allò que tan discretament ens heu regalat!

Una forta abraçada

A la foto: el senyor Cinto amb la Mare General Carmen Garcia, el primer voluntari del centre que l'institut premia amb la medalla honorífica com a voluntari retirat, per haver complert 85 anys.

TASTET DE BIODANSA A LA RESIDÈNCIA DEL TURA

El passat 14 d'abril, a les 11h, vam poder gaudir d'una sessió de Biodansa amb alguns residents del nostre centre.

En total un grup de 13 usuaris van experimentar aquesta branca de la dansa, dirigida per la sra. Carme Casals.

Per a qui no ho conegui, la Biodansa és un sistema vivencial que busca **l'expressió saludable de la identitat** de les persones que la practiquen, utilitzant la **música**, el **moviment** i la **trobada en grup**. És un sistema que entre d'altres coses propicia **l'alegria i el plaer de viure**, i facilita un espai **d'autoconeixement i d'expressió**.

Es va crear un ambient molt càlid i entranyable entre tots els companys que hi van participar, generant emocions molt boniques.

Esperem tornar-ho a repetir ben aviat!!

RESUM D'ACTIVITATS

Celebrem haver pogut gaudir de 5 boniques sessions de TERÀPIA ASSISTIDA AMB GOSSOS

Són un conjunt de trobades on s'aprofita el vincle afectiu amb l'animal de manera terapèutica per aconseguir millorar la qualitat de vida de les persones grans. S'aconsegueix en petit grup i a través d'una activitat estructurada en què a partir d'exercicis s'assoleixen uns objectius totalment individualitzats.

Les imatges parlen per si soles:

Exposició en motiu de sant Jordi

ELS TAPISSOS DE LA DOLORS MARTÍ

La Dolors Martí, de 92 anys, és resident del centre des de fa relativament poc temps, però ha fet del centre casa seva. Amb l'ajuda del seu fill Josep, ens ha facilitat material que ella ha anat creant a través de la seva afició al tapís des de fa 30 anys. El resultat n'és una col·lecció de quadres que transmeten moltíssima calidesa, amb els treballs de fils amb tons torrats i que bàsicament es centren en temàtiques florals i de paisatge, els temes que més li agraden.

Amb tot aquest material, s'ha pogut fer una exposició que ha omplert d'art tota la residència. I quan diem que ha omplert, no és una frase feta, sinó que té un significat literal, ja que ens ha presentat 25 quadres que hem distribuït al llarg de tres grans zones del centre, i que han estat obertes al públic fins a finals de maig.

L'exposició es va exhibir en tres zones diferents: la primera a recepció, on hi havia 11 quadres, (entre els quals, els tres primers que va fer), i un petit aparador que simula el seu taller de costura. A la primera planta hi havia quadres de tamany mitjà dedicats al paisatge. I a la quarta planta hi havia la resta de la seva obra, basada sobretot en elements florals i grans bodegons.

SANT JORDI 2018

El passat 23 d'Abril, la residència es va omplir de moviment per celebrar la diada del llibre i la rosa. A primera hora del matí, un any més, es va poder regalar una rosa a cada resident, detall que els avis aprecien moltíssim, sobretot perquè els ve donada per l'auxiliar que els aixeca i ajuda cada dia, i amb els quals tenen un vincle molt especial.

Al llarg del dia també es van organitzar dos sortides, matí i tarda, perquè són molts els residents que volen visitar les diferents parades. En total van gaudir-ne uns 60 residents, gràcies als familiars, voluntaris i treballadors que hi van col·laborar.

A més, durant el migdia, aprofitant el canvi de torn dels professionals, els avis van regalar una rosa a cada treballador. Una rosa elaborada amb les seves pròpies mans, que suma un gran valor al detall i a l'agraïment de cada un de nosaltres.

MOLTES GRÀCIES!

CELEBRACIÓ DE LA DIADA DEL RESIDENT 2018

Amb el lema LA VIDA ÉS UN REGAL: REGALEM-LA, enguany hem celebrat una de les festes més entranyables del nostre centre: l'homenatge als residents i a les seves famílies.

Com és costum, es va celebrar una missa, amb les lectures i les ofrenes especials, i amb la participació de la Coral de la Gent Gran d'Olot, que va donar veu als cànctics.

Seguidament es va convidar als residents i les seves famílies a un pisolabis, amenitzat per el sr. Rafel i la seva companya, a la guitarra i el violí respectivament, on es va crear un ambient de germanor molt bonic. Es va oferir la possibilitat de deixar constància de la celebració amb un "Photocall" per a tothom qui volgués.

Una festa passada per aigua en la qual, però, no van faltar els somriures i la bona harmonia. Esperem poder-ho anar celebrant amb el mateix esperit.

XIV. TROBADA DE RESIDÈNCIES I CENTRES DE DIA DE LA GARROTXA

Més de 300 persones es van aplegar el passat dimarts 5 de juny, al restaurant Can Xel, per celebrar la XIV. trobada de residències i centres de dia de la Garrotxa. Hi van participar les residències La Tardor, Santa Maria del Tura, Sant Jaume, Edat 3 d'Olot, La Caritat, Montsacopa, Torreblanca, Edat 3 de Besalú, el centre de dia de Sant Feliu de Pallerols i el centre El Llierca de Tortellà. En aquesta festa hi van prendre part residents, professionals, familiars i voluntaris d'aquests centres. La diada es va iniciar amb una Celebració de la Paraula. Tot seguit va tenir lloc el dinar i més tard es va homenatjar el senyor i la senyora més grans del conjunt dels participants. **Esperança Armengol, resident del Tura, de 101 anys**, i **Martí Bartrina, resident d'Edat 3 Olot, de 97 anys**, van rebre un obsequi de mans del representant del Consell Comarcal, Joan Casas, i del tinent d'alcalde, Josep Berga. La vetllada va finalitzar amb el ball, que va anar a càrrec del Duet Giravolt.

Història de vida

PILAR MACIÀ és una dona petita però amb un gran nervi, també molt atenta i servicial, sempre disposada a col·laborar!

Amb només 91 anys va ingressar aquí al Tura, feia 17 anys que vivia sola, a la seva casa de Santa Pau. La malaltia del seu marit i l'interès per la vida tranquil·la de poble van fer que es traslladessin a viure a la vila de Santa Pau ja fa més de 40 anys.

Un gran canvi, si tenim present que ella formà la família a la ciutat de Terrassa! On encara hi té un fill, l'altre va anar a viure a Barcelona. Tot i així ella reivindica que és filla de Guardiola de Font-rubí prop de Vilafranca.

Ja veieu, quants canvis, quantes adaptacions, no sé què ha estat primer si el tarannà d'ella o les situacions que han provocat aquest tarannà, el que si és segur: és una dona tot terreny...

Ara a poble, ara a ciutat, ara a poble, ara a ciutat (perquè d'Olot en diu que és molt gran i ben arreglat, que té moltes botigues i restaurants bons).

I ara entenem aquesta vitalitat, la que ara es diu capacitat de resiliència, una habilitat que li dona caràcter i força per tirar endavant, mirar les coses de cara i afrontar-ho amb dignitat.

Gràcies Pilar pel que cada dia ens ensenyes.

ENTREVISTA a una de les nostres fisioterapeutes

Com ens agrada veure-la somriure!

Estem parlant de la **Marina Colldecarrera**, la ñnovaò fisio que fa tàndem amb lôAdriana. Diuen que a vegades cura més un bon somriure o una bonica atenció que no pas una pastilla o injecció i això la Marina ho aplica de forma innata.

I ho podem afirmar perquè durant TOTA l'entrevista s'ha mostrat atenta, sincera i directe.

QUATRE DADES CAIXA O FAIXA:

Bicicleta o moto?

Números o lletres?

Dolç o salat?

Mar o muntanya?

Ballar o fer ballar?

Un esport: el basquet

Un menjar: la pasta

**Quants anys et
poses? 41 ;-)**

**Un ídol? Jordi Saló
(el seu professor de
fisioteràpia)**

Qualitats que tots apreciem, residents, familiars i companys de feina.

Si us hem de dir les curiositats que hem descobert començaríem per afirmacions com:

- No em mouria d'Olot per re del món, no és ni gran ni petit, és tranquil i tens la natura al costat i a més aquí hi tinc la família (cosa que valoro molt). Tot i així, haig de dir que sóc una enamorada de Menorca!

- Quan més gran em faig, més em preocupen les coses; que tot vagi bé, que ningú prengui mal, que tot surti bé... i això que quan era jove no em preocupava per res ;-)

- Porto més de mitja vida amb el meu home, hem tingut uns fills preciosos: en Grau de 8 anys i l'Emma de 6.

- He treballat en altres àmbits, dins i fora del món de la fisioteràpia però sempre he acabat tornant, m'agrada aquesta feina: sento que ajudo a la gent a millorar o recuperar-se i això em fa molt feliç.

- De la fisioteràpia en geriatria destacaria la seva vessant humana, com dir-ho: treballar amb gent gran t'aporta molt a nivell personal, en canvi en un centre de rehabilitació no convencional el que t'aporta és el creixement professional. M'agrada poder-ho combinar, com estic fent ara. Aquí estic de dilluns a divendres de 9 a 1 del migdia i vaig a Banyoles algunes tardes.

Marina ens encanta tenir-te per aquí, tant treballadora, tant alegre i constant. Ens agrada veure't amb ganes d'aprendre, quan expliques que encara continues formant-te i admirant a grans professors. Però el que més valorem de tu és la senzillesa en el tracte i el bon humor que desprens!

La Marina al mig d'un grup de la revista

RACÓ DE PSICOLOGIA

LA IMPORTÀNCIA I ELS BENEFICIS DE LES AFICIONS

Escoltem moltes vegades NO TINC TEMPS, o MHA PASSAT EL TEMPS VOLANT, NO HE ARRIBAT A TEMPS, però sempre el solem utilitzar en un sentit negatiu, o en un sentit de dedicació a l'altra.

I el TEMPS que dediquem a nosaltres mateixos, hi és?? O quan fem quelcom que no té un objectiu o un resultat, considerem que hem perdut el temps??

Sovint ens dediquem tant als altres o a la feina, que ens oblidem que com a persones necessitem un temps per a nosaltres mateixos.

Un temps dedicat a nosaltres no és un temps perdut, sinó que és un temps de cura personal, i és un temps en el qual les aficions hi troben el seu màxim significat.

Per poc temps d'oci que tinguem, utilitzar-lo per desenvolupar una afició té efectes beneficiosos per a la salut mental, emocional i física. Una afició és quelcom que es fa perquè es vol, no per obligació. I aquí està el nucli de la qüestió. És important fer alguna cosa pel simple plaer de fer-la, no per obtenir un resultat o per guanyar diners. Una afició ha de ser una via de desconnexió de la rutina diària.

Si ho pensem bé, la vida se'ns fa molt curta i no podem donar-nos el luxe de rebutjar els moments que ens permeten gaudir-la. Està clar que treballar és necessari i demanda molt de temps; també està clar que les tasques domèstiques, familiars i les relacions afectives també ocupen part de la nostra vida, però també és ben cert que per portar una vida plena mai hem de renunciar a un temps dedicat a nosaltres mateixos, i la forma més especial de fer-ho, d'entrar en contacte amb allò que ens agrada i tallar amb la rutina quotidiana, és dedicar-nos a la nostra afició, sigui quina sigui, sabent que hi ha aficions de tot tipus i per a tots els gustos.

Els beneficis de tenir una afició són múltiples; els principals són:

- Permeten desenvolupar les habilitats i talents innats, a més de conèixer noves potencialitats.
- Ens desconnectem de la rutina i d'altres activitats que poden ser estressants.
- Són un excel·lent antídota contra la depressió, l'ansietat i el nerviosisme. Ajuden a aconseguir un estat d'ànim més serè.
- Augmenten la motivació per afrontar els problemes de la vida.
- Enforteixen l'autoestima.
- Contribueixen a establir un marge d'independència davant la família i la parella.
- Ens ajuden a gaudir dels moments de solitud, en companyia de nosaltres mateixos.
- Ens alliberen de les obsessions generades a partir de la feina, els problemes familiars i potser també de salut

Ja ho veieu, tots són elements positius. Ara tant sols ens queda dur-los a la pràctica!

MÒNICA GARCIA/Psicòloga del centre

RACÓ DE FISIOTERÀPIA

COM TRACTAR L'ARTROSIS II

Actualment no existeix cap mètode per curar l'artrosi, no obstant disposem d'un elevat nombre de mesures terapèutiques per combatre-la. Aquestes mesures inclouen fàrmacs, tractaments de fisioteràpia i de rehabilitació i com a última instància intervencions quirúrgiques. Mitjançant aquests mètodes, aconseguim evitar o disminuir els símptomes de l'artrosi, retardar la seva evolució i en definitiva millorar la qualitat de vida del pacient.

Com en altres malalties és molt important el diagnòstic precoç, i el metge indicarà en cada moment, quan s'ha de prendre medicament, i quan s'ha de fer rehabilitació. Totes les mesures són complementàries per aconseguir una adequada resposta terapèutica.

Com a normes generals per enlentir l'evolució de l'artrosi, és important:

- Una alimentació equilibrada, incluint una dieta per perdre pes en pacients amb sobrepès, ja que una pèrdua de pes implica un millor pronòstic de la malaltia.
- Adequat descans nocturn, incloent períodes de repòs durant el dia. De totes maneres, l'immobilitat total o durant períodes llargs resulten nocius a llarg termini.
- Acceptar les seves limitacions i comprendre que no pot fer certes activitats amb la mateixa facilitat que una persona que no té artrosi. Cal evitar els moviments que provoquen dolor a l'articulació i buscar alternatives.
- Evitar estar agenollat, de peu durant molta estona, caminar portant un pes excessiu o per terreny irregular, pujar i baixar escales...
- En l'artrosi de cadera o genoll pot ser de molta utilitat l'ajuda del bastó o crossa ja que ajuda a descarregar el pes del cos sobre l'articulació. El bastó s'ha de portar al costat contrari de l'articulació afectada.
- En l'artrosi de la mà es recomana, fer servir utensilis de mànec ampla (coberts adaptats, etc) i de poc pes.
- En l'artrosi del peu, el metge pot recomanar en alguns casos l'ús de plantilles per descarregar les articulacions doloroses, disminuït les molèsties que es poden produir al caminar.

MARINA COLLDECARRERA I ADRIANA GÜELL (fisioterapeutes del centre)

Calaix de sastre:

Endevina endevinalla

Fotos d'abans
i gent d'ara.
Sabeu qui són?

~~(arrouqse) arerrreH asilE .anG al~~

PER SOMRIURE DE L'ELISA

Palabras malditas

Un joven muere atropellada por un camión cuando iba al cine... no vió el tráiler.

La NASA sufre un recorte de presupuesto... se ve que no están para tirar cohetes.

Aparece un pez en una sala de cine... se podría decir que era un mero espectador.

Agotadas las existencias de cigarrillos en el país... se teme que la gente pueda pasar apuros.

Un cliente mata al abogado que la defendía... debió perder el juicio.

Mueren varios matemáticos... se cree que por un ajuste de cuentas.

Un hombre deja a su mujer culturista por una zaragozana... más vale maña que fuerza.

Se ha provocado un incendio en el zoo... sospechan de las llamas.

CURIOSOS DE'N CARLES I ELS DIARIS

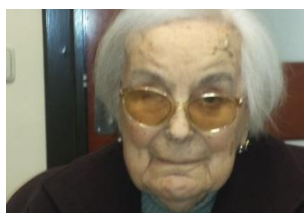

En Marc Timó també és el nostre Sant Josep ;-)

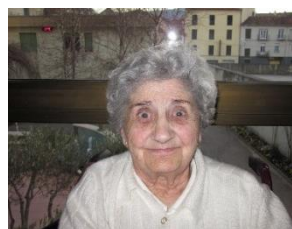
ACTES DE COMIAT *dedicats a*

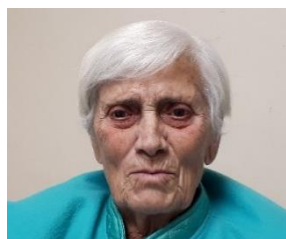
RAFEL BRAMON QUINTANA Del sr. Rafel recorden que era un senyor molt treballador, i que el seu tarannà actiu i inquiet el va acompanyar fins al final. No l'hem pogut conèixer gaire perquè ha estat poc entre nosaltres. DEP

FRANCISCA AUMATELL Poc temps hem pogut coincidir amb la sra. Francisca, ja que va passar més temps a l'hospital que a la casa, però els seus companys de centre la recorden com una persona molt callada i molt soferta, que preferia estar entre la gent que sola a l'habitació quan no es trobava gaire bé. DEP

CARME LAGARES GALOBARDES Moltes coses s'han recordat de la sra. Carme, ja que feia uns quants anys que vivia a la casa. Recordem el seu nerviosisme i impaciència, la necessitat de ser la primera, però també la seva bondat. Sempre tan atesa i acompanyada per la família. DEP

PEPITA ALCÁNTARA PACHECO Hem pogut compartir molt poc temps amb la sra. Pepita, que sempre tenia paraules d'agraïment per a tothom que l'atenia. Va marxar massa ràpid, però tot i així, tant ella com la seva filla van deixar petjada en nosaltres. DEP

JORDI PUNSET OLLER Una bona persona i intel·ligent, així el recorden els companys que han compartit els últims mesos de la seva vida amb ell. El recordem voltant per la sala i llegint el diari cada dia, pendent sempre de la seva dona. Com tots, un buit més a la casa. DEP

JOSEP GOMÀ SANS Ni un mes compartit amb el sr. Josep, per saber que ens hauria agradat molt conèixer-lo i compartir experiències de vida amb ell. No ens esperàvem que marxés tan aviat. Desitgem que descansi en peu.

NOTES FINALS

Volem tenir un bonic record per dues infermeres que portaven mooolts anys a la casa, probablement les més eficaces del món. Agnieska i Anna desitgem de tot cor que tingueu molta sort allà on aneu! Us trobarem a faltar...

Aquest va ser el jurat del 1er concurs de postres de la casa. A qui hem de dir que va saber triar molt bé els pastissos guanyadors.

La guanyadora va ser la **Carme Nogué** que presentà un cruixent d'amatlla i maduixa. A qui s'obsequià amb una entrada doble al Magma amb bufet inclòs. Felicitats Carme!